

Cengizhan ORAKÇI

KALPTEN HİKÂYE

Ne çok hikâye varmış aman Allah'ım
Yazıcılar görmemiş olmalı
Bakmayagör ama baktım işte
Hikâye demem öylesine
Kâğıda bir gölge inse
Acıdan bir siyah
Uzayıp giden damarımda

Bu dağ olsun, bu da deniz işte
“Ol” nasıl şey akıl almaz ki
Deniz Allah'ın işi, dağ da
Ruhum hepsinin içinden geçiyor
Derin izlerle, derin adımlarla
Gün ile kün arasında harfler
Nereden baksam
Akıl almaz hikâye

Beklemeler hep beyhude
Gitmeler için de söylerim bunu
Bir ele bakardı mesela mevsim
Uzansa dallara ince parmakları
Ne bileyim nar, bilemedin ıhlamur
Pür koku, pür renk içinde akıl fikir
Beklemek ne, gitmek ne şimdi
Anlatsın biri bunu da
Kalemi aşka ayarlı çocuk
Kâğıtta kayıtlı kader gibi
Hikâye seni bekliyor
Sen gidiyorsun

Diz boyu yokluk, adam boyu gam
Şehirde çocuklardan da kalabalık
Ne çok zaman diyoruz, ne çok yıllar
Öyle sanıyoruz, hep birlikte inanıyoruz
Açılan her sayfada bir avuntu
İlk cümle ne olsundu, düşün bakalım
Uzarken arada servi
Ne söylensindi başka
Dolar vade, fırsat yok vedaya
Yedekte duruyor nice bahane
Düğüm düğüm hikâye
Hiçkırık neydi

Ahir zaman diyorum kendi kendime
Anlamı andan ötede mi nerede
Tütün niyetine bassam acıtmadan
Oynamadan ölen çocukların yaralarına
Kalbimi büyütüp alabildiğine

Yollar hep kalbe varıyor ne yapsam
Hangisine girsem kalpten hikâye
Hikâye demem öylesine
Acıdan bir siyah içimde
Gelmez okumalara
Yazma yazma